

ШК.
2019/2010.
Г.

Вирус
Корона?

Корона
Вирус?

ИЗ ИЗОЛАЦИЈЕ

СТИЛСКЕ ВЈЕЖБЕ

ШШФ

Коронавирус?

Вирус
Корона?

DA IZDRŽIM (NE) MOGU

U moje vrijeme bilo je drugačije. Nije se smjelo tona povisit' dok je starješina bio doma, a djeca su morala da ćute i slušaju! Ponekad su se znala neprimjetno šunjati po kuhinji tražeći posljednje parče prženog dimljenog vrata – mislio je djed Pera, Verin muž, Markov otac, Svetlanin svekar i u srednjim godinama Nikolinin, Ivanov i Minjin djed.

Bučno naselje, Zagorič, ovog popodneva bilo je pusto, prolječno prohladno. Nedjelja je! Poslije prve skretnice desno od kružnog toka, u kući sa narandžastom fasadom i malim dvorištem živjela je ova, sada sedmočlana porodica, u kojoj je vladala poznata *ponedeljak, 8:30h* atmosfera.

Majka Svetlana je dosta mlada, svega 38 godina – ipak, možda tek 12. juna shvati sistem online nastave zbog koje jedno dijete grabi mjesto ispred TV-a, a drugo se zatvara u sobu. Najmlađa Minja, koja ima samo sedam godina, poslije jednosatne reprize časa engleskog, uvaljuje se u fotelju i čeka svoj omiljeni doručak, mljevenu plazmu i mlijeko, što tata pravi mnogo bolje od majke. Pojačava ton jer od babinog nadglasavanja sa kumom preko NOKIE105 ne može da isprati najnoviju epizodu crtaća „Bili i detektivi“.

Vera je smatrala svog muža za budalu, ali sina za još veću jer nikada nije mogla razumjeti zašto bi izabrao da oženi tako, zaista lijepu, ali prostu ženu! Mogao je da bira, za razliku od nje, jer kad se ona udavala, bilo je potpuno drugačije.

Dala je Svetlani nekoliko savjeta za pravilan odgoj djece. Marko, iako ljut na svoju majku, staje na njenu stranu. Zagrljaj razumijevanja dobija od najstarije i ćerke, gimnazijalke Nikoline. Razumije majku, razumije oca, a i brata. Uvijek je bila lijepak ove porodice, sada potreban više nego ikada. Pokušava da smiri situaciju pričom o svom predstojećem osamnaestom rođendanu. Kao djedova mezimica, uvijek je dobijala njegovu podršku, pa je i sada stao uz nju povodom predloga velikog slavlja, jer: „Korona nije ništa drugo nego propaganda!“

Sa troje djece u izolaciji zbog vanrednog stanja, svekrva i svekar su bili pun pogodak! Tenzija koja vlada za mirnom trpezom polagano popušta kada odrasli i uskoro velika Nikolina ispijaju treću čašu crvenog vina, Minja svoj sokić od jabuke, a stariji brat koka-kolu. Problemi se za večerom kao čist tanjir prekrivaju domaćim gulašem i zelenom salatam. Iz kuhinje otac i majka donose ćerki čokoladnu tortu sa tim specijalnim brojevima – jedan i osam.

Ponoć je otkucala, a od slavljeničke pjesme se ne čuje dnevnik sa najnovijim vijestima: „Završetak izolacije četvrtog maja!“

Možda velikog slavlja uskoro i bude!

Teodora Gvozdrenović, Anastasija Baošić, Maša Racković, Arsenije Klikovac

Pogrdne riječi, koje se sada olako shvataju, upućene su Ivanu, šesnaestogodišnjem starijem bratu, koji prati svaki online čas, dok istovremeno uspijeva da bude aktivan član pobjedničke grupe igrice LOL. Starije – iskusnije, nije baš najbolje određenje za njega, vrlodobrog đaka trgovinske škole. Ipak, kada izgleda kao da ponešto i uči, majka počinje da ga gnjavi. Smatra da je njena pomoć neophodna – a često se posvađaju zbog toga što je Ivan „sada odrastao, i ne treba mu pomoć majke“. Prošle sedmice se desilo nešto posve očekivano. Tokom video poziva dok se odvijao čas istorije, majka je bez kucanja ušla u sobu i počela da mu prigovara nešto o ostavljanju prljavog veša smotanog ispod kreveta. Naravno, smijeh ostalih učenika je bio neizostavan u takvoj situaciji, a Ivanovo lice je bilo crveno od ljutnje. U njihovu novu svađu se umiješala baba Vera, braneći jedino muško unučje, ne jer je on u pravu, nego jer snaha nikad nije.

СТИЛСКЕ
ВЈЕЖБЕ

СТИЛСКЕ
ВЈЕЖБЕ

КЊИЖЕВНОУМЈЕТНИЧК
СТИЛ

POLICIJSKI IZVJEŠTAJ

Juče je oko 20 časova u Ulici Zmaj-Jovinoj, na području opštine Podgorica, prijavljena porodica Karantinić zbog remećenja javnog reda i mira. Komšije su se žalile na buku koja je dopirala iz stana br. 7 i lupanje komšije Zdravka Karantinića, koji je, kako saznajemo, proveo oko pola sata zaključan na terasi porodičnog stana. Komšije navode da je za to vrijeme vikao: „Nisam htio da te pojedem, obraza mi, telefon je sam igrao”, pa je buka uznemiravala ostale stanare. Na mjesto događaja odmah su stigli policijski službenici i potvrdili navode dojave. Uzete su izjave svih članova porodice Karantinić

Gospođa Dobrila Karantinić tvrdi da je njen suprug Zdravko podmuklo naveo njihovo dvoje djece Maju (16) i Nikolu (13) da se udruže i pobijede je u društvenoj igri „Ne ljuti se čovječe”, koju igraju elektronskim putem. „Kuvam, perem, spremam, čistim, a oni mi ovako vraćaju?! Nezahvalnici jedni,” govori Dobrila u razgovoru sa dežurnim policajcem. Gospođa ne pokazuje kajanje što je, kako navodi, zaključala supruga da bi dobro razmislio o svom ponašanju.

Zdravko u svojoj izjavi kaže: „Ako me korona ne ubije, ova će žena sigurno! To Vam potpisujem!” Ipak, gospodin neće podnijeti tužbu protiv svoje supruge. Navodi da je već treći put uzastopno pobjednik u igri „Ne ljuti se čovječe” te je iz tog razloga Dobrila ljubomorna i nikako ne podnosi njegovu slavu.

Nikola tvrdi da je jedini razlog što se udružio s ocem to što mu je obećao novi kompjuter ako pobijede mamu. Nikola je u razgovoru sa policijskim službenikom pokazao veliko kajanje zbog toga što je bio u paktu s ocem, i navodi: „Sad je sve gotovo! Ako mama prestane da nam kuva, svaki dan ćemo jesti tatinu zagorjelu kajganu, a kompjuter mi ništa ne treba ako umrem od gladi.”

Tinejdžerka Maja objašnjava kako nije ni znala za događaj koji se odigrao u njenoj porodici, jer dane provodi u sobi i, kako kaže, ima mnogo veće probleme.

„Kad ste već tu, hoću da podnesem prijavu. Sve ih prijavljujem! Majku i tatu, jer mi dozvoljavaju da izađem napolje samo kad treba đubre da izbacim! Prijavljujem i brata, jer me konstantno nervira i prijavljujem mog momka Marka, jer on sigurno krši ove mjere izolacije i odgovara mi na poruke poslije najmanje sat vremena. Ako je ikako moguće, želim da prijavim i ovaj virus, jer mi je uništio društveni i ljubavni život”, dio je njene izjave. Kada je vidjela da joj je Marko odgovorio na poruku sa čak tri srca i kada je prestala da plače, Maja je ipak povukla krivične prijave.

Nije podignuta krivična prijava ni protiv jednog člana porodice Karantinić. Porodici je izrečena stroga opomena, kao i zabrana igranja društvene igre „Ne ljuti se čovječe”.

Jana raspopović, Luka Čelebić, Kristina Perišić, Milosava Kićović, Darija Raičević

ПОЛИЦИЈСКИ
ИЗВЈЕШТАЈ

ПОЛИЦИЈСКИ
ИЗВЈЕШТАЈ

ПОЛИЦИЈСКИ
ИЗВЈЕШТАЈ

ПОЛИЦИЈСКИ
ИЗВЈЕШТАЈ

АДМИНИСТРАТИВНИ
СТИЛ

Репортажа

Публицистички
стип

У ИЗОЛАЦИЈИ (репортажа)

„Прошли су мјесеци, а дан никако да прође” – мисао која је стално у главама укућана. Различите генерације су под истим кровом непрестано. Несугласице, нервоза прште на све стране, страсти бујају, „страдања” су све већа и чешћа. Како ће се све завршити и хоће ли бити живих, нико не зна. Иако је довољна своја мука, били смо довољно храбри да на својим плећима изнесемо и муку и других породица из исте државе, патника исте недаће, „зване како преживјети са својима”.

Ових дана свака кућа је богатија за још једног укућанина – телевизор, па и дом породице Вучетић. Чини се да се најстарији, мати и отац, више разговоре са својим екранизованом сабраћом и саборцима у овој, како кажу, невољи и муци, неголи са својим породом. Они млађи, њих двоје, непрестано надгледају своје бебице-телефоне, голицају их по њиховим хладним, зрачећим екранима не остављајући их ни на тренутак саме, па ни онда када морају до купатила. Бојећи се да им шта не зафали, будно на њих мотре и дању и ноћу, од један послјије подне (када се буде) до четири ујутру, када већ почиње да им слаби вид „од претјеране брижности према бебама”.

Једини тренуци када се ове двије трупе састану су за кухињским столом за вријеме ручка. Почетак је увијек најтежи јер је тада највећа тишина. Када им се очи разбистре и главе мало опусте пошто су се ослободили свих страних гласова којима су, гледујући телевизију или буљећи у „сокоћала”, пунили своје главице, у шаке узимају виљушке и ножеве, и почињу да пријете. Псују и мајку и оца незгодном парчету меса које им враголасто бјежи под убодом „пируна”. Пошто месо нема уши (а као да има), своје неваљале ријечи морају да упуте до живих ушију, које једу зајдено са њим. Под мајчиним будним оком кухиња се претвара у Косовски бој. Онај који из битке изађе жив постаје издајица и изјелица – Вук Бранковић, а то не жели нико:

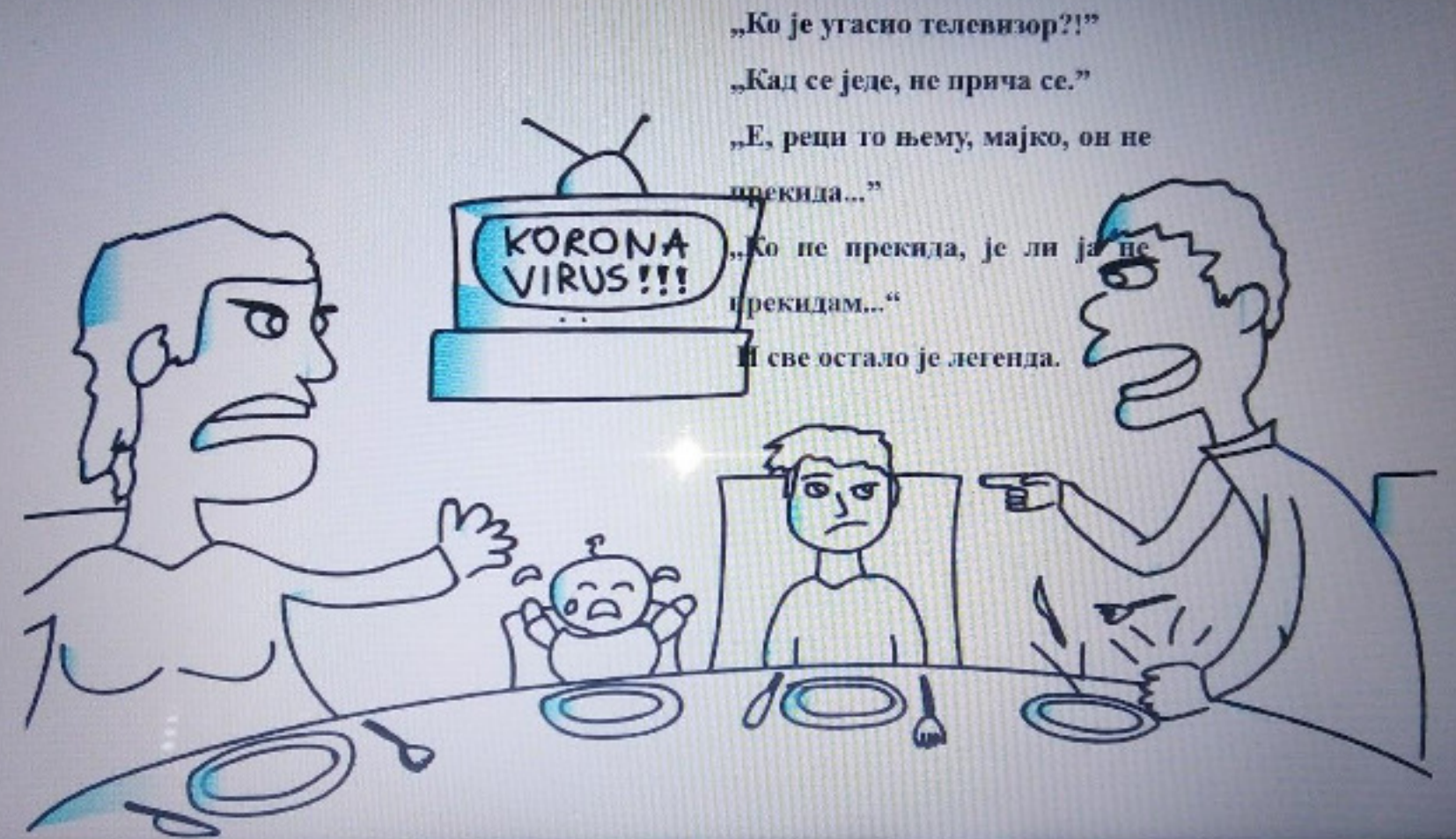
„Јесам ли ти сто пута рекао да се тако не држи пирун, аман, дијете! Ти си га овако научила да држи прибор!”

„Стари, прекини више! Једи, охладиће ти се!”

„Стари!!! Зар се отац тако зове?! Срам те било! Ја нијесам смио оцу а да кажем а види што ја дочеках! Да ме ћеца ућуткују...”

„Дако прекинеш више, стари, 'оћемо да чујемо вијести.”

„Какве вијести кад је телевизор угашен!”

Какво је тек стање у седмочланој породици гдје је најмлађи члан стар свега десет мјесеци! Вјеровали или не, њима је много лијепо, чак и лакше него онима са једним или двоје дјеце. Батровићи су сложни, али и несташни, мада им то не смета да ове монотоне дане обоје различитим бојама. Бебац, како га зову, учи да говори те сваки дан постаје за њега неко ново откриће. Бебина веселост допире до свих укућана. Свима је лијепо. И неспавање им лако пада када су на окупу. Три тинејџера помажу мајци око спремања јела, док четврти пази бебу. Отац иде у набавку. Музика се стално чује у овом дому. Телевизор не укључују.

Четири жене фамилије Коровић у једној кући, а од организације ни трага! Ситуација је, како кажу, веома тешка. Мајка три кћерке нам каже да је стање хаотично: Ива спрема ручак, Лени се не допада ручак; Невена мора да пошаље домаћи у исто вријеме као и Ива; Лена хоће да гледа филм, а Невена јој је узела телефон... И зачас посла настане свађа! Није лако, али се некако боре тјешећи се да ће све убрзо проћи. Напокон је мајка дочекала да јој ћерке жале што не иду у школу.

У Зети, у породици Пиперовић једној тинејџерки изолација пролази споро, али интересантно. Није хтјела да се препусти црним мислима које неријетко долазе у оваквим околностима, већ се латила кутлаче и постале шеф кухиње свог домаћинства. Мајка и тата су поносни на њу, док млађа кћерка ипак говори мајци да, за сваки случај, треба набавити број ватрогасне службе.

Као и у осталим породицама, и у једној породици из Никшића сваки дан почиње реченицом „Има ли каквих новости“. Мајка, навикнута да иде у комшилук да се разоноди и разговори са пријатељицама, тешко подноси изолацију. Тата на изолацију друкчије гледа. Мисли да није све тако страшно као што кажу медији и, ако се добро заштити, вирус му не може ништа. Мајка га опомиње да престане да се инати, али он каже да то није инат, него здрав разум. Најмлађем, Василију, дани пролазе у учењу. Куца на свом рачунару домаће задатке, одгледа покоји филм и труди се да не чује звук телевизора који допире из сусједне, дневне собе и објављује по ко зна који пут новости о корона вирусу.

Од оволико страха и забринутости ваља се некако одбрани. Најстарији чланови породице Лаловић бране се гледајући непревазиђену „Бекну“, док се кћерка Анђела „забавља“ радећи бројне домаће задатке, који пристижу ли, пристижу. У кући до њихове живе Анђелина браћа са породицама. Она их често посјећује и проводи вријеме објашњавајући старијим братанићима нове школске лекције а оним млађима како се црта и боји. Мада, ни ту не може побјећи од чувених телефонских позива који се увијек завршавају реченицом: „Чувајте се и немојте ђе да излазите, па се гледамо кад ово прође!“

Не рачунајући принову која је сада уобичајена у сваком домаћинству, у кући Радуновића живе четири припадника људске, један припадник псеће расе и један припадник људске надмености – бука. Са градилишта које је доскора био лијеп пјезаж једне зелене или, с јесени, жуте падине брда Горица, окићене дрвећем старијим од многих житеља овога краја, допире бука која је постала „приновак драг“ сваком стану и свакој кући. Насеље се последице много година удостојило да оправда своје некадашње име Ђулићи, те је поново почело да се пуца. Само овог пута то није топовско ђуле, него мине којима се руши страна брда; и није рат, него изолација. Пуцају мине, тресу се куће, подрхтава тло, и то сваких двадесет минута од седам изјутра до шест поподне. Ако нису мине, оно буше стијене, отпадају крши, обурдава се голема грудa и удара о бетон стварајући удубљења и пукотине на њему. Тако ће и нас једног дана „спрштити“ природа, а ми ћемо се и даље питати: „Зашто баш нас?“

У таквом амбијенту живи једно мало бијело створење које су људи овог огњишта назвали Љубомир или, из милоште, Љубо. Када удари мина, под поскочи а кућа се затресе, он се сакрије између канте за смеће и зида, дахће, дрхти и бори се за живот. Има пет кила и висине је до пола листа људске ноге. Црне очи иначе плашљивог израза ових дана су нарочито плачне и тужне. Ако преживи, биће срећан. Људи, прилагодљиве живуљке, навикавају се на лудачко стање, иако ни њима није свеједно кад им се свако мало пољуља оно за шта су одвајали од уста да би саградили. Понекад им је свега преко главе, па пођу код радника, извичу се заједно са осталима којима је такође „пукао филм“. Али радници настављају, имају „папире“, иза њих је држава, а народ више није ни кука ни мотика, него џангризави болесник.

Залихе хране држе у кући позади. Нема мишева, то је срећа! Кћерка им је напунила осамнаесту, у соби, слушајући вијести да су наредне двије седмице кључне. Отац је пензионер и хипохондар. Првих неколико недјеља је мјерио температуру сваких три сата.

„Вера! Вјерааа!!!“ (тако му се зове жена)

„Дођи, види колика ми је!“

„Не могу, Саша! Spreмам ручак.“

„А дођи, јадна, можда сам заражен!“

„36 са 1, ништа ти није.“

„А како није?! У дванест, кад сам мјерио, имао сам 36 са 5. Видиш ли да сам почео да се 'ладим, кукала ти мајка?!“

А мајка, не чује се жива. Радећи по кући и око куће, испусти понеки уздах. Покушава да спријечи да се цијела кућа не претвори у бојиште, и да се војске не састану... И она слуша телевизију. Глава је боли, али се не жали. Мисли: другима је теже. Угађајући сваком, нада се да ће ублажити пропусте у васпитању дјете. Међутим, све је горе. Они све халапљивији, она са све мање снаге трчи од једог до другог. Хоће ли ико спознати њену муку?

Брат са својих девет година једва излази на крај. Као за инат, баш сада хоће напоље, а до прије мјесец дана излазио је из куће само онда када је морао у школу. Тата му је нашао неку нову игрицу и сад се њоме забавља, а тата може на миру да слуша новости и да гледа у своје најновије налазе урина.

Нико није питао како је телевизору, како он подноси ова времена. Нажалост, нисмо могли да поразговарамо са њим, нисмо могли да дођемо до ријечи... није хтио да нас саслуша. Само је говорио, говорио, говорио: „Останите у својим кућама. Полицијски час ће бити од.... Умрих је... Заражених је... Ситација у региону... Наредне двије седмице су кључне...“

„Вера! Искључи га, молим те, и дођи да видиш шта пише, колики ми је притисак! Мислим да је почело срце да ми прескаче...“

Љиљана Радуновић, Ања Пиперовић, Анђела Лаловић, Кристина Батровић, Ива Коровић, Василије Ковачевић

Стари. Немоћни. Сами. Како је њима?

Бака Ксенија живи на четвртом спрату у згради, како она воли да каже, мало млађој од ње саме. Нема лифта. Телевизор прича ли, прича своју несипичану причу. Иако јој смета, не гаси га. Убија јој тишину.

„Нема ништа, сине, горе од тишине. Она највише уби!“

На балкон изађе да види свијета, људе како као губавци шетају удаљени једно од другог по два метра, па ни не знаш да ли иду заједно или не све док не почну да се довикују. Недавно је постала прабаба, али свог праунучића неће још дуго видјети. Недостају јој сви: дјеца, унуци, комшије...

„Нас старо и да понесе ова корона никакве штете, но се ова ђеца муче и доносе нам залихе да једемо, а што ће то нама? Таман нека нас покупи!“

На расанку нам је дала неколике јабуке, да не пођемо празних руку.

Репортажа

Публицистички
стил

Репортажа

ПРАВИЛНИК о понашању укућана у домаћинству током изолатије

ПОДГОРИЦА, 25. априла 2020. год.

На основу критеријума за израду домаћег задатка из Црногорског – српског, босанског, хрватског језика, датих од стране професорице Мирјане Перовић, Радна група IV одјељења III ф у саставу: Јелена Калезић, Сара Вујисић, Матија Савељић, Миа Лопичић и Олгица Рашовић, дана 25. априла 2020. године осмислила је и утврдила овај Правилник.

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Овим правилником ближе се одређују поступци и понашање укућана једног домаћинства у току изолатије изазване корона вирусом – јединим оригиналним производом из Кине.

Члан 2

Обавеза поштовања слџедећих правила односи се на све укућане, без обзира на узраст, пол, досадашње навике и интересовања, као и жеље и прохтјеве.

Члан 3

Под домаћинством се подразумијева кућна заједница, без обзира на број чланова. Сви чланови домаћинства сматрају се равноправним, осим у случају да жеље и прохтјеви чланова домаћинства млађих од 19 година пређу границу попустљивости родитеља.

Домаћинство одређује једног члана за главног доносиоца одлука, и то је, по правилу, најстарији члан домаћинства.

Домаћинство се током трајања изолатије организује у Скупштину укућана, а главни доносилац одлука је Предсједник Скупштине укућана.

II ПРАВИЛА О БУЂЕЊУ, УЧЕЊУ И ОДРЖАВАЊУ РЕДА И МИРА У ДОМАЋИНСТВУ

Члан 4

Укућани су дужни да током трајања изолатије главног доносиоца одлука ословљавају са „Ваша висости“.

Члан 6

Током трајања часова на електронској платформи, соба тинејџера није доступна осталим члановима домаћинства, као ни током преосталог времена.

Из овог правила изузима се доношење ручка или послатице, уз претходно обавезно куцање.

Члан 7

Домаћинства са два или више лица школског узраста, у обавези су да праведно расподијеле вријеме за часове на каналима УЧИ ДОМА и УЧИ ДОМА 2.

Члан 8

Скупштина укућана одређује намјену коришћења заједничке просторије (дневне собе).

Члан 5

Укућане млађе од 19 година не будити прије поднева викендом, односно прије 10 часова радним данима.

Буђење прије наведених термина дозвољава се само у случају да тога дана имају час на електронској платформи, или да им баш тада почиње нова епизода омиљене серије. У било ком другом случају, кршење овог правила кажњава се цјелодневном нервозом и бунтовним понашањем пробуђеног тинејџера.

Без сагласности Предсједника Скупштине укућана није дозвољено јести у дневној соби. Ако Предсједник одлучи да се у дневној соби може јести, одредиће дио дневне собе за ту сврху, водећи рачуна да у просторији остане довољно простора за уобичајене заједничке потребе.

У случају да Предсједник Скупштине укућана дозволи конзумирање хране у заједничкој просторији, мрвљење хране сматра се најтежим прекршајем.

Члан 9

Сви укућани имају право на одређен број сати за телевизором, у складу са договором са осталим укућанима. Тинејџерима уступити већи број сати у циљу избјегавања сукоба.

Члан 10

Забрањено је трчање, викање, скакање, употреба кућних апарата и вентилационих система који нарушавају тишину од 21h до 9h.

Члан 11

Укућани су у обавези да организују равноправну подјелу обављања кућних послова, узимајући у обзир распоред часова укућана школског узраста, који се мора сматрати приоритетном обавезом.

Члан 14

Ради одржавања доброг здравља, пожељно је да сви чланови домаћинства редовно уносе витамине и све потребне протеине, масти, угљене хидрате, воће, поврће и сл.

Члан 15

Кућне/стамбене просторије и уређаје у кућама/становима укућани су дужни да користе након дезинфиковања руку дезинфекционим средствима која садрже најмање 60% алкохола.

III ПРАВИЛА О ОДРЖАВАЊУ ХИГИЈЕНЕ И ЗДРАВЉА ЧЛАНОВА ДОМАЋИНСТВА

Члан 12

Сви укућани који су излазили у обавези су да се по повратку изују испред улазних врата.

Члан 13

По повратку из трговине, банке, поште и других установа, члан домаћинства који је био у изласку у обавези је да ношену одјећу одложи у машину за веш или да је провјетри на тераси.

Члан 16

По повратку из трговине, купљене намирнице у стакленим и металним посудама пречистити и дезинфиковати ракијом. Чланови домаћинства имају право да Предсједника Скупштине укућана послуже чашицом ракије.

Једна чашица ракије из претходне алинеје не може се сматрати митом.

Члан 17

Након сваке трговине, резерве тоалет папира превентивно ставити у сеф због велике потражње.

Члан 18

Ради одржавања доброг менталног здравља, укућани су у обавези да све просторије у којима бораве држе у најбољем реду, без предмета који би нарушили изглед и естетику просторије (кључеви, телефони, новац, празне шоље и тањери и сл.).

IV ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 19

У случају кршења било којег од наведених правила, Скупштина укућана ће размотрити прекршај и донијети одређене казнене мјере.

Члан 20

Свако од наведених правила важи током трајања изолације и забране кретања изазване пандемијом Covid-19.

Казнене мјере могу бити:

- Забрана гледања телевизијског програма у трајању од 8 часова;
- Забрана прегледања интернет садржаја у трајању од 8 часова;
- Забрана конзумирања посланица у трајању од 24 часа;
- Обавеза додатних физичких активности за сваки прекршај посебно.
- Под додатним физичким активностима подразумевају се склекови, чучњеви, згибови, стој на рукама и слично.

Административни
стил

Административни
стил

Олгица Рашовић
Миа Лопичић
Јелена Калезић
Сара Вујисић
Матија Савелић

ЗАПИСНИК СА ПРВОГ САСТАНКА ПОРОДИЦЕ ЗЛОМИСЛИЋ

Први званични састанак породице Зломислић одржан је 25. марта 2020. године, у трпезарији, са почетком у 20:00 часова. Присутвовале су му све три ћерке породице: Убислава (19), Мислена (17) и Људмила (10), и отац Очеслав (47). Мајка Добрила оравдано је одсутна.

Повод овог састанка и свих који ће доћи је одсуство мајке Добриле, која је због природе свог докторског посла одлучила да остане у хотелу да би заштитила чланове своје породице од могућег ширења Ковида-19, који је освојио цијели свијет.

Иницијатор састанка је Очеслав II, који је услед потешкоћа у живљењу са своје три кћерке без њихове мајке, сматрао сходним да организује овај састанак и установи нове обавезе и дужности укућана у домаћинству, што је уједно и циљ овог састанка.

За састанак је предложен сљедећи

Дневни ред:

1. Утврђивање мјера заштите против Ковида-1
2. Утврђивање термина за посјету Добриле и њено снабдијевање свим потрепштинама током боравка у хотелу
3. Утврђивање услова и правила при посјећивању баке Мојславе током трајања пандемије
4. Распоредивање кућних задатака и одговорности у периоду од двије седмице
5. Усклађивање кућних и школских одговорности у периоду од 4 седмице
6. Одређивање времена за вјежбе и одржање физичког здравља
7. Утврђивање датума састанка у периоду од четири седмице
8. Разно

Након расправе, донесени су сљедећи

Закључци:

- 1.1. Сви укућани су дужни да смање контакт са људима за 75%, сводећи га на нужно. Одлазак у продавницу, пошту и друге установе од значаја за живот у изолацији спадају међу нужне контакте.
- 1.2. По предлогу организатора састанка, сва дружења, окупљања, посјете (осим обавезних) забрањена су, као што налаже закон.
- 1.3. Напоље ће увијек излазити највише двије особе, са обавезним растојањем од најмање два метра.
- 1.4. Аутом ће се служити само двије особе, по договору, Очеслав и Убислава, и они ће обављати све послове који захтијевају возњу.

Административни
стил

2. Након консултације са Добрилом, утврђено је да је најпожељније вријеме посјете викендом предвече. Посјете у наредне двије седмице обављаће Очеслав и Мислена, који ће доносити све што је потребно да јој олакша боравак у хотелу.

3. Баку Мојславу ће трипут недјељно посјећивати Убислава. Доносиће јој се лекови, намирнице и помоћи ће јој се око свих кућних послова, уз физичку дистанцу. Након тога се може остати до сат времена, не би ли имала друштво у изолацији.

3.1. Поред већ назначеног, свакога дана ће се разговарати са њом путем телефона, јер је свакоме потребно друштво у овим тренуцима.

4.1. Након дуге расправе између Убиславе, Мислене и Људмиле, одређено је да ће Убислава, најстарија ћерка, бити задужена за дијељење и спровођење свих кућних обавеза у наредне четири седмице.

4.2. Обавезу спремања ручка добијају Убислава и Мислена.

4.3. Мислена је задужена за чишћење купатила и подова, заједно са својом собом.

4.4. Људмила волонтира шетајући и бринући се о хигијени Шапице током изолације, уз повремену помоћ.

4.5. Све остале послове ће Убислава одредити у наредном периоду, те направити списак који је дужна да окачи на фрижидер.

4.6. Замјена, или додатак пословима могућ је искључиво уз компромис са Убиславом. Ако се компромис не постигне, примједба се прилаже и разматра на сљедећем састанку.

5. Према договору са Убиславом, Мисленом и Људмилом, утврђено је да је школа приоритет у ово периоду. Вријеме до поднева ослобођено је за часове које има Мислена путем школске платформе.

5.1. Убислава ће пратити факултетска предавања путем телефона, стога је компјутер остављен за њене сестре, које ће у наредној седмици направити распоред коришћења истог, и тај распоред окачити изнад компјутерског стола у трпезарији.

5.2. Остатак времена компјутер се може користити за приватну употребу, као и до сада.

5.3. Људмили ће помагати Мислена и Очеслав, уз међусобни договор.

6. Према Убиславином приједлогу, вјежбање ће се обављати сваког дана без строго утврђеног термина, али током сат времена. Физичка активност може бити у било којем облику: прескакање вијаче, хулахоп, јога, фитнес, возња бицикла.

7. На почетку састанка, од стране Људмиле и Мислене поменуто је такозано „породично вече”. Прихвата се њихов предлог да субота увече буде резервисана за породично дружење. Тада се могу играти игре, гледати филмови, разговарати, имати породични видео-позив са Добрилом итд.

7.1. Дружење ће служити за зближавање и одржавање морала на високом нивоу током овог свима стресног периода.

7.2. Свакога дана ће се одвојити 10 минута за молитву, која може бити за било кога: ближње, обољеле, преминуле,.. Сваки члан домаћинства изговориће током молитве коју благу ријеч за све хероје, ратнике, жртве које је пандемија захватила. Молитве, такође, прихвата и Очеслав, који и даље не зна како ће преживјети у дому са три женске главе.

8. Једногласно је прихваћен Очеславов предлог да се редовни састанци одржавају уторком, сваке друге седмице, с почетком у 20.00 часова.

8.1. Сваки ванредни састанак мора бити заказан најмање дан унапријед, уз обраћање Очеславу, чија је дужност да обавијести и доведе остале чланове домаћинства.

8.2. Добрила ће се придруживати састанцима по потреби, и у случају да чланови домаћинства не могу сами наћи компромис у вези са тачкама дневног реда.

8.3. Чланови домаћинства су дужни да све жалбе, измјене, похвале прибиљеже и сачекају редовни или ванредни састанак како би их изнијели. За мање измјене, међутим, не мора се одржавати састанак ако је обезбијеђена сагласност укућана.

Записничарка, Мислена Зломислић

Административни
стил

Милена Мрђеновић

Петар Маркуш

Уна Мугоша

Дарја Ђировић

Анастасија Фемић

ШК.
2019/2020.
Г.

Административни
стил

Стилске
вјежбе

СТИЛСКЕ
ВЈЕЖБЕ

ШШФ

Стилске
вјежбе

ШШf

ШШf